

orðaskifti

Flotin og struktur-broytingin

Óli Jacobsen hevur grein í Dimmu og Sosialinum um studning til sjóvinnuna. Ó.J. hevur als onki uppskot um nakra struktur-broyting í flotanum. Tað einasta, hann skrivar um, eru studningarnir. Og hann skrivar, »at tað er lættari sagt enn gjørt at fremja broytingar í fiskivinnuni«.

Jú, sjálvandi, tá hann sjálvur er so innblandaður, og hevur sjálvur stríðst so hart fyri hesum veldugu studningum, tá hann er so fast flaktur upp í tað, tá man tað vera ringt at siggja nakra gongda broyting. Hann so at siga sær ikki skógín (flotan) fyri trøum, (studningum). Har er ongin,

hvørki nýggjur ella gamal, tanki um nakra broyting í flotanum í grein Óla. Tað eru eisini hesar stóru veldugu studningsskipanirnar, ið Óli hevur stríðst fyri, ið hava ta størstu skuldina í flota kreppuni. Saga greinina av, tú situr á... Drepp honuna, ið verður gullegg...

Tað verður við hvørt sagt, at í Russlandi, har er bert eitt reiðari, so skamm fyri, um tað klár seg. Men, eru vit ikki í næstan tí somu støðu í grundini?

Absalon í Buð hevur áhugaverða grein í Dimmu nr. 116. Tó haldi eg, at orðaskifti hjálpir. Væl at merkja, sakligt, erligt, gjølligt orðaskifti, tað hjálpir. Tiverri eru orð-

skiftini í fjølmiðlum okkara alt ov grunn, ósaklig og sjálvsekin (= agitatorisk/politisk/opportun.) Og fáur ella ongin hevur tíð ella hug ella orku ella ráð at viðgera týðandi samfelags mál gjølla í fjølmiðlum.

Jóhann Simonsen, tingmaður Tjóðveldisflokksins fyri Klaksvík, segði eina ferð í Tinginum, at »politikararnir fara aldri longur, enn teir eru kastaðir«. Ein beinrakin lýsing.

Tað hevur nakað verið skrivað um, hvør ið hevur skuldina av kreppuni í flotanum. Eru tað politikararnir? Ella eru tað reiðararnir? Ella báðir fifti/fifty? Ella báðir partar,

við onkrum øðrum prosentuelum byti? Eitt gamalt, kinverskt orðafelli sigur, at fyrstu ferð,

ein annar snýtir teg, (t.d. lænir eina peningaupphædd frá tær, ið hann ikki ber aftur), so hevur lán-

arin skuldina. Men, aðru, og 3. ostr. ferð, hevur tú sjálvur skuldina, tá veitst tú, at hin er ikki álítandi.

Hatta er eitt skilagott orðafelli. Politikararnir skuldu praktisera tað. Annars er øvundsuka ein innbygdur partur í kapitalismuni.

Absalon hevur heldur onki sjálvstøðugt uppskot um struktur-broytingar í flotanum. »men kanska kemur ein nú«, skrivur hann. Annars er tað ringt at hava nakað skilagott orðaskifti um flotan, uttan allar relevantar upplýsingar eru tókar. Men, tað hevði verið ein veldugur fyrimunur, fyri flotan og alt, um vit vóru sjálvstøðugir! Tí, tá kundu vit samráðst pura óheftir av donskum áhugamálum alla staðni, og útvegað tí parti av flotanum, ið skal av Føroya leiðunum, og ikki kondemnerast, hóskaði kvotur. Og ognarrætturin skuldi verið spjaddur nógvr meira enn nú.

E.B.

Aftursvar til Vernu P. Øre í Dimmalætting 7/10

Tað er ógvuliga »pinligt« fyri teg, men tú blandar meg við ein annan persón. Ella lygur tú. Eg havi ongantið arbeitt saman við tær, so tú kennir meg ikki.

Tey 2 árin, eg hjálpti børnunum við skuldingum, var eg vekk 1 dag vegna sjúku og svav yvir meg 1 ferð ein ½ tíma. Tey eru fá, ið kunnu meta betur upp. Tú hevur ong-

antið røkt mína uppgávu, tí eg havi gjørt tað sjálv. Og hevði eg havt verið vekk, so hevði tað ikki verið tú, ið fann skúla-taskurnar fram, tí tú arbeiðir ikki um morgnarnar og um dagin. Tú var nátturvakt 2-3 ferðir um vikuna, tá eg arbeiðdi har. Tin arbeiðstíð var frá 23-6.30. Min var frá 7-9.30 og 13.00-17.30. So vit sóust ongantið. Tá vit

ongantið sóust kanst tú heldur ikki siga, at eg eri ein pyntidukka. Tað havi eg heldur ongantið borið orð fyri at verið.

Seinasta summar sá eg teg nakrar ferðir á Barnaheiminum. Tó tósáðu vit ikki saman. Tú ringir ofta niðan á Barnaheimið og tosar við starvsfólk og leiðslu, sum tú kennir væl av tí at tú hevur búið har sum barn. Hetta er eisini

orsøkin til at tú arbeiðir har. Hesar samrøður tosar starvsfólkíð ofta um og tí veit eg eisini hvat tær hava snúð seg um og tí undrar tað meg, at tú av øllum skal verja leiðsluna á Barnaheiminum. Tað haldi eg vera tað reina hýklari. Hvi eg sigi tað, vil eg spara tær fyri at koma í bløðini við.

Men sjálvasagt við at gera leiðsluni eina slíka tænastu, ert tú komin inn í hitan aftur og tá fært tú nógvar fyrimunir. Tá er arbeiði vist og tú verður góðtíkin og fært ágóðan av øllum tí, ið fylgir við, við at vera væl við leiðsluna.

Verna, eg krevji eina umbering fyri at tú hevur mistikið teg við at blanda meg við ein annan persón. Eg vil ikki verða hongd út í bløðini fyri at meta illa upp á arbeiðinum og verða skird ein pyntidukka. Tí hetta er so langt vekk frá sannleikanum. Leiðarin veit eisini, at eg mótti væl upp, so um tú ikki kemur við eini umbering, vóni eg at leiðarin kann vátta hetta.

Tey fólk, ið einki kenna til Barnaheimið ella meg, sita nú og hugsa hvørjum skal ein trúgv. So um hvørki tú ella leiðarin koma í bløðini og reinsa meg fyri hasar skuldsæt-

ingarnar, ið tú kemur við, vóni eg, at tæy, ið eg havi arbeitt saman við, koma í bløðini og avsanna tað, at eg havi møtt illa upp. Ella verði eg vónsvikin.

Orsøkin til at eg hatti-aði mær at fara í bløðini við hesum evninum er nevniliga tann, at eg veit, at eingin kann seta ein fingur á tað arbeiði, eg havi gjørt.

Verna, eg krevji at tú kemur í bløðini og rættar hatta mistikið.

Marjun Nielsen

Neyðars Havnin

Tað er so synd í Havnini — okkara deiligu Havn, tí hon hevur so ilt við at klára sínar skyldur ótvegis ungdomi sínum.

Fyri nokrum árum síðani var hon so fræg, at hon helt tað vera skomm at vera verri enn Klaksvíkin, men so er ikki longur. Tá Klaksvíkin fekk eina ítrottarhøll, skuldi Havnin hava eina størri, — og fekk hana og hevur nú tvær. Bingo! Tá Klaksvíkin fekk svimjihøll, skuldi Havnin hava eina størri og fekk hana. Bingo aftur! Tá Klaksvíkin fekk ljós við vøllin, skuldi Havnin hava hægri mastrarar, sjálvt um ljós-

styrkin harvið gjørdist minni, — og fekk tær. Halvt bingo!

Soleiðis hevur gingið, og tókk skal Klaksvíkin hava fyri tað.

Men Havnin er nú triggjar ferðir so stór sum Klaksvíkin, so tørur gjørdist á einum fótóltsvølli afturat (stadion, ov-ari vøllur), ið ikki var nakað bingo í mun til Klaksvíkin, men bert ein náttúrligur tørur. Nokur ár seinni fekk Havnin ein lítlan vøll afturat (sandkassan), og eisini honum var tørur á. Men so skuldi Havnin í 1986 visa øllum, at Havnin er deiligast av øllum við at vera

fyrst við grasvølli. Og hvat hendi? Bingo!

Men hetta gjørdist vanlukku bingo fyri Havnina, tí tað var við til at taka beinini undan øllum í Havnini. Klaksvíkin og allar hinar bygdirnar, Tveroyri, Vágur, Fuglafjørður, Gøta, Leirvík, Skála, Runavík, Sandavágur, Sandur og ikki minst Toftir við rennbreyt roknaðu hetta fyri einki og gjørdu sum Havnin. Og nú er tað ein óskrivað log, at fótóltsur verður leiktur á grasi.

Men ólukkan við fyri neyðars Havnina — tað deiliga — so gjørdist hetta ris í egna reyv, tí nú var stóðan bráðliga tann, at Havnin bert hevði ein vøll í mun til halvan triðja áður og harafturat einki ljós á høvuðsvøllinum í mun til hægstu mastrar

áður.

Nú mugu gentur og dreingir í Havn lata sær lynda at spæla runubólt ein stóran part av tíðini, meðan hvørt bygdarfrell boltrar sær á grasi. Nú kunnu kvinnur og menn í havn bert spæla í dagsljósi, meðan hvør bygðarkona kann hugna sær døgnið runt. Jú, sanniliga er synd í Havnini.

Tá alt hetta er sagt, havi eg einki nevnt um hólsvíðurskiftini hjá feløgnum. Tey eru milt sagt katastrofal! Men lat tað fara hesu ferð.

Kanska skuldu bygdirnar tikið seg saman og gjørt eitt risa-bingo til frama fyri ta neyðars Havn, ið nú er vorðin eftirbátur í so stóran mun, at hendur ikki okkurt skjótt, so er bert firmafótóltsur eftir í Havn. -tex

